Vederi de la Bruxelles (III). Este "fractura transatlantică" doar un mit?

DE LEVANA ZIGMUND (AUTORI/LEVANA-ZIGMUND-675) / OPINII / Publicat: Vineri, 14 noiembrie 2025, 10:55 / Actualizat: Vineri, 14 noiembrie 2025, 11:11 / 0 comentarii

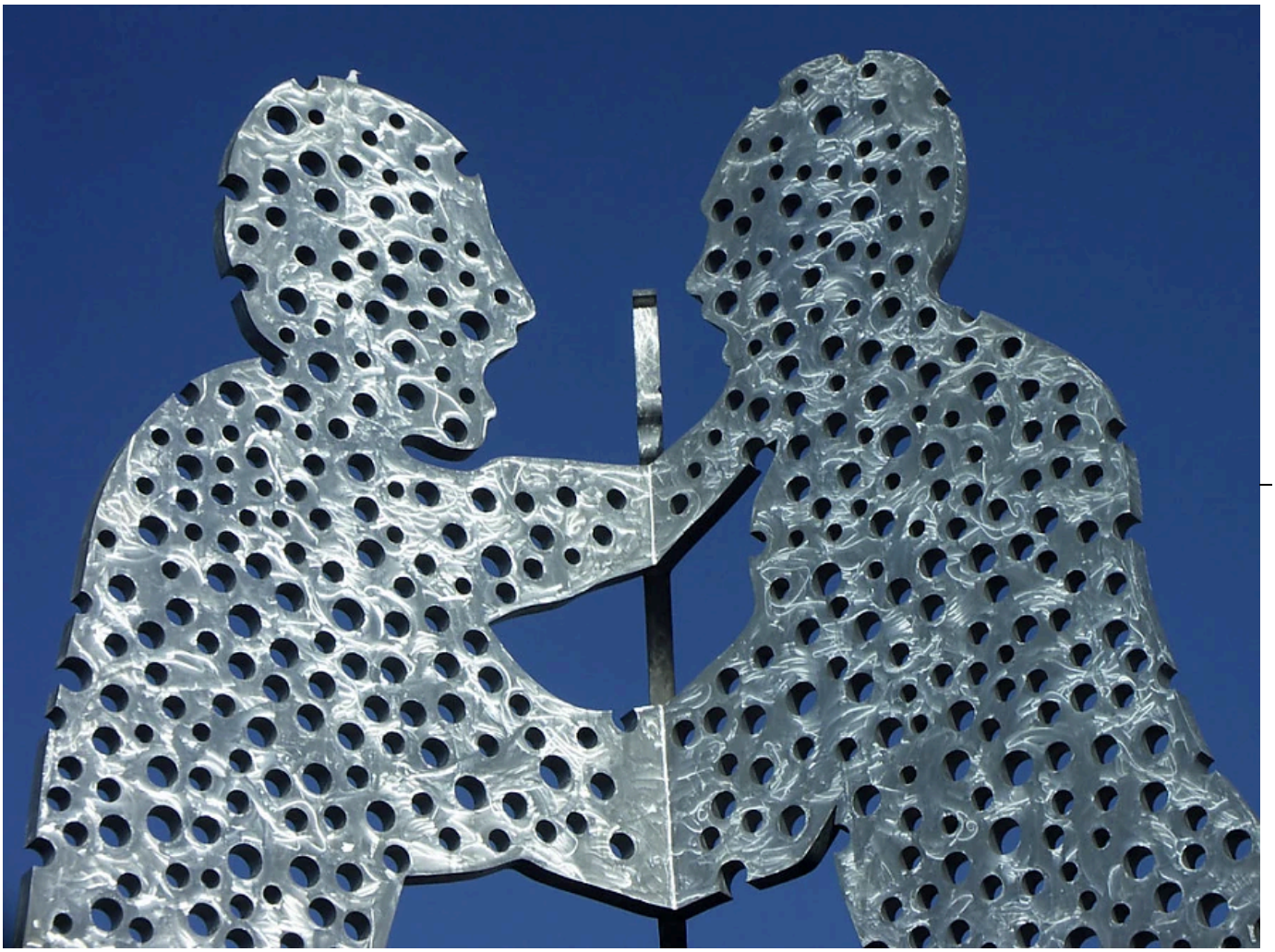

(images/articole/201080.jpg)

ActiveNews se confruntă cu cenzura *pe rețele sociale și pe internet. Intrați direct pe site pentru a ne citi și abonați-vă la buletinul nostru gratuit (/inregistrare-newsletter). Dacă doriți să ne sprijiniți, orice DONAȚIE este binevenită (/sustineactivenews). Doamne, ajută!*

---

ascultă articolul

În dezbaterea pe care am rezumat-o în episodul anterior (https://www.measponte.ro/vederi-de-la-bruxelles-i-vladimir-bukovski-profetiile-unui-disident-sovietic/), politologul Dr. Pascal Lottaz punea întrebarea: oare nu este proiectul Uniunii Europene de azi unul subsumat intereselor Washingtonului, „pe linia vechilor rețele transatlantice”?

Eurodeputatul german Michael von der Schulenburg răspundea că nu; mai degrabă, politica actuală a Bruxellesului, alarmat de politicile guvernului Trump, urmărește să creeze un superstat european cu statut de superputere în lumea multipolară, alături de SUA și China și cu excluderea obligatorie a Rusiei.

În opinia lui von der Schulenburg, acest proiect – distructiv pentru Europa, nerealist și, în plus, dezagreabil Statelor Unite ale Americii, care nu își doresc un superstat european puternic și independent – aparține exclusiv elitelor europene.

În alți termeni, acolo unde von der Schulenburg vede în proiectul european actual reacția elitelor europene la o fractură în sânul Occidentului, Lottaz bănuiește, dimpotrivă, o acțiune coordonată de o parte și de alta a Atlanticului.

Articolul de față explorează aceste idei.

„Fractura transatlantică” și reacția Uniunii Europene

Adevărul este că, în linie cu percepția lui von der Schulenburg, nu doar mass media, ci chiar și marile *think tank*-uri occidentale discută insistent în ultimele luni despre o „fractură” intervenită în relațiile transatlantice în acest al doilea mandat Donald Trump (***e.g.***, Atlantic Council (https://www.atlanticcouncil.org/blogs/new-atlanticist/what-explains-the-transatlantic-rift-its-all-about-threat-perception/), EU Institute for European Studies (https://www.iss.europa.eu/publications/chaillot-papers/low-trust), Center for European Reform (https://www.cer.eu/publications/archive/report/2003/transatlantic-rift-how-bring-two-sides-together), Peace Research Institute Oslo (https://www.prio.org/comments/1765); Center for American Progress (https://www.americanprogress.org/article/the-transatlantic-rift-the-trump-administrations-unilateralism-undermines-a-coordinated-china-strategy-and-weakens-america/) spune chiar că „administrația Trump a distrus alianța transatlantică”).

Iar liderii europeni, deși nu își permit, de regulă, să critice direct și vehement SUA, fac aluzii la aceeași ruptură.

În discursul ei despre „starea Uniunii” (https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/speech_25_2053), ținut în septembrie 2025 în fața Parlamentului European, când descria „o lume în care multe mari puteri sunt fie ambivalente, fie în mod deschis ostile față de Europa… o lume a ambițiilor imperiale și războaielor imperiale”, Ursula von der Leyen se referea, voalat, nu doar la Rusia sau China, ci și la Statele Unite ale Americii.

Iar, la nivel declarativ, calea aleasă de elitele europene în această nouă lume crudă pare a fi, într-adevăr, așa cum comenta și europarlamentarul german von der Schulenburg, cea a unei Uniuni Europene independente – politic vorbind, independentă în primul rând de SUA, devenită „ambiguă”, dacă nu chiar „ostilă” față de Europa. În același discurs programatic, von der Leyen spunea:

„Acesta trebuie să fie Momentul de Independență al Europei. Cred că aceasta este misiunea Uniunii noastre. Să fim capabili să ne ocupăm de propria noastră apărare și securitate. Să preluăm controlul tehnologiilor și energiilor care ne alimentează economiile. Să decidem în ce fel de societate și democrație vrem să trăim. Să fim deschiși față de lume și să ne alegem parteneriatele cu aliați – vechi sau noi. În cele din urmă, este vorba despre a avea libertatea și puterea de a ne hotărî propriul destin.”

La rândul lui, Mario Draghi, fost șef al Băncii Centrale Europene și autor al planului de salvare a economiei europene (https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_en)prezentat la începutul acestui an, spunea, în august 2025, la conferința *Quale orizzonte per l’Europa (https://www.meetingrimini.org/en/turn-skepticism-into-action-mario-draghis-speech-at-the-meeting/)* de la Rimini, că am intrat într-o nouă lume, a marilor puteri dezlănțuite, care nu mai respectă nici statul de drept, nici regulile internaționalismului liberal, o lume în care Uniunea Europeană, „fondată pe valorile democrației, păcii, libertății, independenței, suveranității, prosperității, echității”, nu poate rezista fără mari sacrificii și eforturi de adaptare.

„A trebuit să ne resemnăm în fața tarifelor impuse de cel mai mare partener comercial și cel mai stabil și de durată aliat al nostru, Statele Unite. Același aliat ne-a împins și la creșterea cheltuielilor militare. […] Deși am avut cea mai mare contribuție la războiul din Ucraina și deși avem cel mai mare interes într-o pace justă, Uniunea Europeană a jucat până acum doar un rol marginal în negocierile de pace. […] Europa nu este corect echipată pentru o lume în care geoeconomia, securitatea și stabilitatea surselor de aprovizionare – iar nu eficiența – sunt ceea ce determină relațiile comerciale internaționale.”

Draghi descrie o Europă care, slăbită economic, militar și diplomatic de schimbările politice și strategice decise de administrația Trump, alege calea unui proiect independent, care presupune, inevitabil, o mai mare integrare politică, economică și militară și o mai puternică centralizare a Uniunii Europene:

„Organizarea noastră politică trebuie să se adapteze la necesitățile existențiale ale epocii […]. Este clar că dezmembrarea integrării europene pentru revenirea la suveranitatea națională nu ar face decât să ne expună și mai mult voinței marilor puteri. […] Pentru a face față provocărilor zilei, Uniunea Europeană trebuie să se transforme din spectator – sau, în cel mai bun caz, actor în rol secundar – într-un protagonist. Și organizarea sa politică trebuie să se schimbe, fiind inseparabilă de capacitatea ei de a-și atinge obiectivele economice și strategice.”

Așadar, narațiunea oficială a UE este următoarea: comportamentul SUA sub conducerea președintelui Trump, sau așa-zisa „fractură transatlantică”, (problemă) este motivul pentru care Uniunea Europeană este obligată să-și reconsidere poziția la nivel regional și global (reacție), ajungând la concluzia că singura ei opțiune viabilă este să mai facă un pas – dacă nu cumva toți pașii rămași – spre a se transforma într-un superstat (soluție).

Gheșeftul pentru cetățenii europeni, care au a duce povara schimbărilor, este că noul superstat european va fi „independent” și „suveran” – și, bineînțeles, „democratic” și cârmuit de „valorile europene”, nu de populismele toxice de peste ocean.

Contururile proiectului european

Parte din detaliile acestui proiect european apar chiar în Planul Draghi (https://www.activenews.ro/opinii/Europa-se-prabuseste-%E2%80%93-e-mult-mai-rau-decat-va-imaginati-194982), care promite revitalizarea economiei europene și recuperarea competitivității ei contra unui cost de 800 de miliarde de euro, de obținut inclusiv printr-un împrumut comun al țărilor membre. Este vorba de alți 800 de miliarde de euro decât cei pe care îi vrea președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, pentru proiectul Re-Arm Europe (https://commission.europa.eu/topics/defence/future-european-defence_en). Și este vorba de alt împrumut comun decât cel pentru care se fac acum presiuni (i.e., emiterea de euroobligațiuni), în caz că Belgia refuză să dea activele rusești Ucrainei (adică așa-zisul „împrumut de reparații (https://www.measponte.ro/vederi-de-la-bruxelles-i-vladimir-bukovski-profetiile-unui-disident-sovietic/)”).

Glosa aici fiind că un împrumut comun al statelor membre ar putea fi un pas frumușel către federalizare; cel puțin SUA așa s-a creat.

Cele două direcții în care „dimensiunea europeană” trebuie să se dezvolte „plenar”, în opinia lui Draghi, sunt (preiau din discursul lui Draghi la Rimini):

(1) piața comună, cu „îndepărtarea obstacolelor interne”, care au devenit și mai vizibil păguboase acum, cu ocazia „efortului masiv de militarizare” a continentului, efort impus de noua atitudine a Statelor Unite față de securitatea aliaților ei europeni; și

(2) tehnologia, devenită „esențială pentru prosperitate și suveranitate”, dar care necesită o bază industrială pe care „nicio țară europeană nu are, singură, resursele de a o construi”. Și aici, tot SUA este, cumva, vinovată, pentru că marile companii tehnologice americane nu se aliniază la legislația UE privind activitatea online (Digital Services Act), situație complicată de faptul că noul discurs politic american nu se mai suprapune cu definițiile UE pentru, de pildă, „libertate de expresie” sau „*hate speech*”.

Deși a căzut în oarece umbră la nivelul declarațiilor publice în ultima perioadă (tocmai pentru că, din februarie încoace, numărul sutelor de miliarde și posibilelor împrumuturi comune pe care le-am avea de suportat se tot adună) există comentatori care spun că Planul Draghi continuă bine mersi. O analiză (https://www.zerohedge.com/markets/eu-leaders-call-regulatory-reset-its-just-power-play) arăta că recenta scrisoare trimisă președintei Comisiei Europene de nouăsprezece șefi de state membre, cerând eliminarea „reglementărilor superflue, excesive și dezechilibrate” la nivelul UE, urmărește, de fapt, o mai rapidă și mai lină centralizare a economiei europene și o reducere a piedicilor birocratice care pot îngreuna canalizarea capitalurilor către proiectele preferate de Bruxelles, în linie cu Planul Draghi.

Transatlantismul

Las deoparte fezabilitatea sau lipsa de fezabilitate a acestui proiect european, pentru a discuta în ce constă, de fapt, așa-zisa „fractură” în sânul blocului transatlantic care ni se prezintă ca justificare principală a planului de maximă integrare europeană. Invazia rusă în Ucraina a avut loc în 2022; alerta vizibilă a Bruxellesului nu a început decât după ce Donald Trump a ocupat fotoliul de președinte, la început de 2025, și și-a făcut cunoscute – fie și „ambiguu” – limitele de angajament în ce privește războiul din Ucraina și, mai cuprinzător, NATO.

Transatlantismul este, simplu spus, o ideologie care promovează legături strânse, pe plan cultural, economic, politic și de securitate, între America de Nord (cu precădere SUA) și Europa, și care, din punct de vedere militar, își găsește expresia în NATO.

La un nivel ceva mai adânc, în termenii pro-atlantistului *extraordinaire* Peder Shaefer (https://pederschaefer.substack.com/p/a-debate-on-the-atlantic-world) (*Politico, New York Times,* NBC News), transatlantismul, ca și Uniunea Europeană, are în centrul său ideea că statul național este depășit și trebuie absorbit în structuri și proiecte supra- și post-naționale:

„… motivul pentru care există idei ca transatlantismul și Uniunea Europeană [este] să ofere o rampă de lansare unor noi forme de entități politice colective care nu sunt întrutotul înrădăcinate în identitatea națională […] Dacă ne dorim proiecte post-naționale… trebuie să avem grijă ca oamenii să își îndrepte atenția spre transatlantism.”

De altfel, Uniunea Europeană și transatlantismul au origini comune; proiectul-pilot al Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, precursoarea UE, s-a născut în birourile Council on Foreign Relations (CFR), ramura americană a *establishment*-ului anglo-saxon transatlantic (sora britanică a CFR fiind Chatham House).

Față de aceste definiții, în ce constă „fractura transatlantică”? La o primă analiză, vizibilă este o fractură la nivelul definiției ideologice, care pune în centrul „transatlantismului” doctrina că statul național a dispărut sau, cel puțin, trebuie să dispară. Doctrină dragă inimii elitelor internaționaliste occidentale – sau„imperiale”, așa cum le analiza Emmanuel Todd (https://www.measponte.ro/apocalypse-now/).

Aparentul abandon al discursului internaționalist liberal pe celălalt mal al Atlanticului odată cu ascensiunea lui Donald Trump a adus elitele europene în pragul isteriei. După ce, în perioada de campanie, a fost comparat cu Hitler, președintele Trump a fost acuzat, pe rând, de „naționalism”, de „extremism de dreapta”, de „izolaționism”, de „anti-liberalism”, de trădarea „valorilor occidentale” (acuzație adusă, reciproc, Uniunii Europene de vicepreședintele J.D. Vance (https://www.youtube.com/watch?v=IvheASRITtY), la Conferința de Securitate de la München, în februarie 2025).

Ba chiar, suprem, Trump a fost acuzat că e mai apropiat de autocratul Putin decât de liberalele elite europene; în perioada summit-ului din Alaska, în august, de pildă, platformele online se umpluseră de meme apoplectice pe subiect.

Această schimbare a macazului politico-ideologic american este cea care pare să afecteze cel mai mult elitele europene, pentru că vine însoțită de repudierea unor politici până mai ieri axiomatice în întreg blocul occidental, respectiv politicile DEI (*Diversity, Equity, Inclusion*) și ESG (*Environment, Social, Governance*), mărci ale Marii Resetări și ale Agendei 2030; în alți termeni, mărci ale proiectului globalist liberal postmodern pe care birocrația de la Bruxelles le prezintă azi ca „valori europene".

Multe dintre analizele și comentariile acestui prim an al mandatului Trump 2.0 au pus chiar și reducerea aportului SUA în NATO și în războiul din Ucraina, și noile cerințe bugetare de securitate impuse aliaților europeni, și aparentele tentative de destindere a relațiilor cu Rusia tocmai pe seama acestei discrepanțe ideologice, văzută ca „fractură transatlantică".

Insistența elitei europene de a perpetua aceste politici, în ciuda abandonului american (și a opoziției interne tot mai aprinse) pare, la nivel oficial, să fie unul dintre principalele motive ale efortului actual al Bruxellesului de a transforma Uniunea Europeană într-un bloc „independent", cu propriile „valori".

Perspective americane

Pe de altă parte, această schimbare de discurs politic pe celălalt mal al Atlanticului pare a fi cu totul altceva decât un capriciu ideologic al noii administrații; pare a fi o reacție necesară a *establishment*-ului american profund care nu mai poate ignora noua realitate geopolitică. O realitate în care proiectul globalist condus de SUA s-a prăbușit, iar America trebuie să se reașeze și să-și întărească poziția în raport de noile realități; o lume în care se redesenează „sferele de influență", ori se stabilesc „sfere de securitate" (concept propus de profesorul Jeffrey Sachs (https://www.youtube.com/watch?v=Ntkc7AWujEU)).

Pentru multe motive, ideologiile *woke* nu servesc această reașezare; dincolo de faptul că sunt tributare unui proiect globalist eșuat, ele sunt profund nepopulare, astfel că nu pot asigura mobilizarea necesară pentru noua etapă istorică, și, în plus, incapabile să susțină o dezvoltare economică, fiind, dimpotrivă, fundamentul unei stagnări și al unui declin (Net Zero, anti-creștere demografică etc.).

În discursul lui de la Academia Navală (https://www.youtube.com/watch?v=bfFOQbqR0cw) (Annapolis, mai 2025), vicepreședintele J.D. Vance explica astfel „transformarea generațională" adusă de președintele Trump în politica SUA:

„După prăbușirea Uniunii Sovietice, decidenții noștri politici au presupus că dominația Americii pe scena mondială era garantată […] Am încetat să mai producem lucruri – orice lucru; de la mașini la computer și arme de război […]

Ni s-a spus, în timp, că lumea va converge spre un set uniform de idealuri laice, universale și anodine, indiferent de cultură ori țară, și că, pe cei care nu vor să conveargă… decidenții noștri politici urmau să-i forțeze prin orice mijloace necesare […]

Liderii noștri au abandonat obiective strategice clare de dragul unor abstracțiuni idealiste și adesea incoerente […]

Vreau să fiu foarte clar: administrația Trump a schimbat acum cursul. Fără misiuni nedefinite. Fără conflicte cu final deschis. Revenim acum la o strategie întemeiată pe realism și pe protejarea intereselor noastre naționale fundamentale […] Această schimbare de gândire, trecerea de la cruciade ideologice la o politică externă principială, va restaura credibilitatea capacității Americii de a-și descuraja adversarii."

Poate perspectiva lui Vance este motivată de prejudecată politică; dar același lucru îl spun analiști de la *Foreign Affairs*, organul de presă al Council on Foreign Relations, un fief al transatlantismului și în niciun caz un cuib de „trumpism". Numărul actual al revistei (noiembrie-decembrie 2025) conține câteva analize relevante în această direcție.

În „*The Stagnant Order and the End of Rising Powers (https://www.foreignaffairs.com/united-states/stagnant-order-michael-beckley)*", editorialistul Michael Beckley spune, în esență, că lumea a intrat în stagnare: „nicio țară nu mai evoluează suficient de repede încât să răstoarne echilibrul global" (nici măcar China, cu atât mai puțin Uniunea Europeană, care s-ar visa mare putere), iar SUA, deși rămâne singura „putere predominantă", se confruntă, la rândul ei, cu probleme și transformări majore:

„În timp ce, pe plan intern, democrația liberală se erodează, pe plan extern se prăbușește internaționalismul liberal. Într-o lume în care nu mai există puteri în ascensiune, SUA este obligată să devină o superputere neconformă [rogue], care nu mai simte că are obligații decât față de sine.

În timpul Războiului Rece, conducerea SUA era o treime virtute, două treimi interes: protejarea aliaților, transferul de tehnologie şi accesul la piețele americane erau prețul plătit pentru a împiedica ascensiunea unei puteri rivale. […] Astăzi, când Amenințarea Roșie nu mai există, iar, de apărat, nu mai este decât o ordine liberală amorfă, fraza «lider al lumii libere» sună găunos chiar și în urechile americanilor.

Ca urmare, strategia SUA este aceea de a abandona valorile și memoria istorică, reducându-și atenția la bani și apărarea propriului teritoriu [homeland]. Aliații descoperă acum ce înseamnă, cu adevărat, unilateralismul, în care garanțiile de securitate devin taxă de protecție, iar înțelegerile comerciale sunt impuse prin tarife."

În această configurație, UE va rămâne o aliată a SUA, dar în noii termeni impuși de schimbarea strategiei americane: Europa va plăti „taxă de protecție” pentru servicii de securitate și va suferi povara tarifelor pe latură comercială. Ridicarea cotei de contribuție pentru NATO la 5% din PIB și acordul comercial păgubos încheiat de von der Leyen cu președintele Trump pot fi văzute și în cheia propusă de Beckley, indiferent dacă suntem sau nu de acord cu analiza lui per total.

O „strategie a reciprocității”

O altă analiză publicată în *Foreign Affairs* (*„A Grand Strategy of Reciprocity. How to Build an Economic and Security Order that Works for America (https://www.foreignaffairs.com/united-states/grand-strategy-reciprocity)*”), deși mult mai puțin critică la adresa președintelui Trump și deloc de acord cu ideea că lumea stagnează, descrie aceeași situație-premisă: strategia „șocant de arogantă” a SUA după căderea blocului sovietic, de „a domina afacerile globale pe timp nedeterminat” ca „unică superputere militară și economică”, pornind de la ideea (falsă) că „toate țările de o oarecare importanță geopolitică vor adopta, inexorabil, capitalismul de piață și guvernanța democratică”, a eșuat, iar America trebuie acum să se repoziționeze. China și Rusia sunt în ascensiune.

Articolul oferă SUA trei posibile opțiuni. Primele două, nerecomandate de analistul *Foreign Affairs*, ar fi „Fortăreața America” (retragerea SUA pe propriul continent, într-o relație apropiată doar cu Canada și Mexic) ori „imperiul fățiș coercitiv, care își folosește puterea economică și militară pentru a-și exploata aliații”. Versiunea preferabilă, pentru care militează articolul, este o „strategie a reciprocității”, cu următoarele componente:

(1) SUA va insista ca aliații și partenerii ei să preia responsabilitatea primară a propriei securități. Comentând cazul Germaniei, articolul spune:

„Prezența atâtor trupe americane pe teritoriul german, pe cheltuiala Americii, servește germanii, servește restul Europei, precum și visele imperiale pe care încă la mai nutresc unii la Washington, dar nu servește interesele americanului obișnuit. Relația SUA – Germania nu este o alianță… în realitate, Germania este un client, iar SUA, patron, deși primește prea puțin pentru acest patronaj. Bazele din Germania ar trebui să fie baze germane, care să găzduiască soldați germani, plătiți de guvernul german, cu menținerea unor capacități comparabile.”

(2) A doua cerere a Washingtonului va trebui să fie „echilibrarea balanței comerciale”; SUA va înceta să fie un „hegemon binevoitor”, „de care au profitat aliații și partenerii”. Un prim pas în această direcție, spune articolul, a fost făcut deja de administrația Trump prin noua politică de tarife.

(3) „A treia cerință obligatorie în strategia reciprocității este simplă: excluderea Chinei [*China out*]”:

„Accesul altor țări la piața americană trebuie condiționat de disponibilitatea acestora de a exclude China. […] Dacă Washingtonul urmează o strategie a reciprocității, securitatea Statelor Unite și aliaților și partenerilor ei, precum și libertatea pieței pe care o vor împărți vor depinde de a-i trage la răspundere pe participanții care nu respectă acest curs.

Și investițiile trebuie să urmeze aceeași regulă. Statele Unite și aliații și partenerii ei trebuie să interzică accesul investițiilor chineze (inclusiv investiții străine directe prin care firme din China ajung să opereze pe teritoriul lor) și să le interzică propriilor cetățeni și firme să dețină active sau investiții pe piața chineză.

Ecosistemele tehnologice trebuie, de asemenea, să intre în divergență, mai ales câtă vreme SUA conduce eforturile de restricționare a accesului Chinei la cipuri de ultimă generație pentru inteligența artificială și echipamente de producere a cipurilor.”

Aceste măsuri vor veni cu sacrificii și costuri pentru SUA (creșteri ale prețurilor, precum și un efort investițional major pentru reindustrializare), dar toate astea trebuie văzute ca „prețul pentru pierderea pariului globalizării”, un pariu prost pus de la început. Unde SUA mai are, încă, suficiente instrumente și putere încât să „își redefinească rolul în lume și să modeleze un nou sistem de alianțe sub conducerea sa”,

„Alte țări se vor supăra realizând că vechile aranjamente nu mai sunt disponibile. Dar, dacă Washingtonul le explică clar că opțiunile sunt: fie o alianță în acești termeni, fie nicio alianță, alte democrații de piață vor accepta oferta ca rațională. […] Aceste noi cerințe americane vor tulbura status-quo-ul și vor impune costuri pe termen scurt pentru aliați și parteneri. Dar și aceștia vor beneficia, în cele din urmă. Cei din Asia își vor dori să fi putut apăra credibil Taiwanul, fără să se stea să se întrebe oare ce va face SUA, dacă se ajunge la conflict. Cei din Europa cu siguranță își vor dori să-l fi determinat pe Putin să nu invadeze Ucraina.”

În concluzie, articolul recomandă explicit retrasarea unor sfere de influență, indiferent cât de deranjant este termenul pentru sensibilitățile liberale: „reciprocitatea și sferele de influență sunt inevitabile într-o lume de sisteme economice și politice concurente și incompatibile”. Și pare evident, și în această analiză, că UE va rămâne în sfera americană, adaptându-se la noul conținut al „relațiilor transatlantice”, așa cum sunt ele redefinite de SUA.

Un discurs inaccesibil

Față de cele de mai sus, nu avem de-a face atât cu o „fractură” în relațiile transatlantice, cât cu o redefinire a conținutului lor, adaptată noilor realități globale. SUA s-a văzut obligată să ia act de schimbări și să-și modifice strategia.

În noua schemă care se profilează, Europa nu apare ca independentă (admițând, de dragul discuției, că planurile de independență vehiculate de UE ar fi fezabile), ci tot ca parte din blocul american.

Relațiile SUA cu UE vor fi și ele redefinite adecvat – criteriile „strategiei reciprocității” descrise mai sus putând oferi un posibil indiciu despre noile coordonate.

Dar, dacă schimbările de abordare de la Washington sunt determinate de o realitate globală obiectivă, iar nu de capriciile Biroului Oval, se poate pune întrebarea: de ce nu își realiniază UE discursul ideologic undeva mai aproape de cel american? Asta ar repara așa-zisa „fractură transatlantică”. Ideea că realinierea o va face SUA pare complet nerealistă, deși unii par să spere că schimbarea se va schimba iar după plecarea lui Trump.

Poate fi vorba de o inflexibilitate la nivelul elitelor europene; după ce, ani de zile, au promovat insistent anumite politici, abandonarea acestora pare imposibilă fără o pierdere majoră de prestigiu (și funcții călduțe). De altfel, înainte de recentul summit pentru climă (COP30) din Brazilia, șefa schimbării climatice la UE, Teresa Ribera, a spus că Europa nu poate renunța la obiectivele stabilite pentru reducerea gazelor de seră nu pentru că o să ne cadă planeta în cap de atâta carbon, ci pentru că asta ar fi un semn de „slăbiciune și incoerență” (https://www.measponte.ro/modelul-unic-european/).

Și-apoi, nu poate fi ignorată nici inerția giganticului aparat birocratic european, care este nu doar îndoctrinat și condiționat de și prin aceste politici, ci chiar selectat după adeziunea la ele.

Mai important, însă: ar putea elitele europene să promoveze azi un discurs ideologic similar cu cel adoptat de administrația Trump fără a-și distruge proiectul de integrare?

Spre deosebire de SUA, care este deja o uniune de state, astfel că discursul să-i spunem naționalist este foarte potrivit unui efort de mobilizare a populației pentru reașezarea Americii în noua lume, Uniunea Europeană este încă o colecție de state naționale mai mult sau mai puțin suverane, mai mult sau mai puțin dispuse să se supună directivelor care vin de la Bruxelles.

Nu există un echivalent „european” al cetățeanului american căruia Bruxellesul să i se adreseze, mobilizator, cu un discurs „naționalist” (trans)european.

În plus, acest tip de discurs este deja confiscat – în foarte multe cazuri, chiar prin raportare expresă la MAGA și Trump – de partidele și mișcările zis „suveraniste”, care proliferează în întreaga Europă, cu o ascensiune electorală tot mai accentuată, și care sunt, dacă nu neapărat ostile, cel puțin sceptice la adresa Uniunii Europene, cel puțin în forma în care a ajuns ea să existe și să funcționeze azi.

Altfel spus, dincolo de eventuala lor adeziune autentică la doctrinele *woke et co.*, elitele europene nu ar putea îmbrățișa discursul „trumpist” pentru simplul motiv că asta ar periclita – dacă nu chiar ar arunca în aer – proiectul eminamente internaționalist și post-național care este – care a fost, se poate susține, de la bun început – Uniunea Europeană.

Cum prioritatea este integrarea – dincolo de orice componente ideologice – elitele europene încearcă să profite azi de aparenta „fractură transatlantică” pentru a-și realiza visul federalist. Conștiente de opoziția internă, elitele europene justifică acest proiect unionist accelerat nu doar prin nevoia unei defensive concertate la nivel continental față de perceputa amenințare a Rusiei, ci și prin dificultățile majore pe care le-ar pune Europei reorientarea politică și strategică a Statelor Unite sub Trump.

O simplă lectură a declarațiilor și documentelor emise de oficialii europeni în ultima perioadă arată limpede că Rusia și SUA sunt ținute azi vinovate de toate măsurile nepopulare de centralizare pe care le ia elita de la Bruxelles. Ni se transmite că nu este vorba despre punerea în operă a unui plan de lungă durată de federalizare a continentului european, ci despre soluția unică la o criză cauzată de factori externi. De altfel, atât von der Leyen cât și Draghi fac trimitere expresă, ca precedent de succes pentru efortul major de mobilizare și centralizare care se cere azi statelor europene, la reacția atât de bine coordonată și curajoasă a continentului la criza Covid. Elitele europene au rămas în același scenariu al crizelor providențiale.

În alți termeni, unde SUA a avut la dispoziție un discurs zis „populist” cu care să poată mobiliza populația pentru noua trecere, UE nu are o astfel de alternativă, așa că nu poate decât să continue pe o linie deja compromisă, accelerând și intensificând, însă, dimensiunile coercitive și punitive pentru a-și realiza proiectul și încercând să însuflețească populația cu promisiuni ancestrale de „independență” și „suveranitate” – care, însă, asociate Bruxellesului, iar nu statelor naționale membre, nu au, firește, același impact.

Integrarea transatlantică pe plan militar

Dar toate cele de mai sus vorbesc despre o „fractură transatlantică” la nivel ideologic și-atât. Există, însă, vreo ruptură în restul elementelor transatlantismului, în partea lui substanțială – ca legătură strânsă pe plan economic, politic și de securitate, între SUA și Europa?

Așa cum rezultă din scurtele rezumate ale ultimelor analize din *Foreign Affairs*, noile tarife, ori impunerea unor cote mai mari de participare la bugetele de securitate nu sunt semne ale slăbirii legăturilor transatlantice, ci pur și simplu redefinirea conținutului lor într-o situație globală schimbată. În materie de securitate, de exemplu, s-a folosit, la un moment dat, expresia de „diviziune a muncii”: SUA se ocupă de China; Europa, de Rusia.

Nu am pretenția să mă pricep la militărie, dar urmăresc cu atenție ce se întâmplă azi în Europa pe acest plan. Faptul că Germania se înarmează și își întărește masiv efectivele este cunoscut; în luna mai, cancelarul Merz (https://www.politico.eu/article/friedrich-merz-germany-bundestag-europe-conventional-army/) a spus că Bundeswehr trebuie să devină „cea mai puternică armată convențională din Europa”.

Astăzi, când scriu, partidele din coaliția de guvernare a Germaniei au luat decizia (https://www.politico.eu/article/germany-ruling-parties-new-military-service-deal-after-october-breakdown/) de a impune nu direct serviciul militar obligatoriu, ci obligativitatea înregistrării și parcurgerii unor teste pentru toți tinerii care au împlinit 18 ani, începând cu cei născuți în 2008. Recrutarea se va face, inițial, prin tragere la sorți, urmând ca, dacă abordarea nu dă rezultatele dorite, să se treacă la serviciu militar obligatoriu. Femeile pot să se înscrie voluntar, deocamdată, dar, dacă va fi nevoie, vor avea un regim similar cu al bărbaților.

În plus, Germania se angajează să ajungă la 270.000 de soldați activi și 200.000 de rezerviști (față de cei 182.000 existenți). Noua propunere legislativă urmează să fie supusă parlamentului german în câteva zile.

Dar se înarmează Germania ca urmare a faptului că administrația Trump se comportă „ambiguu" cu privire la participarea la războiul din Ucraina?

Pare-se că planul este mai vechi. Într-o discuție purtată sub auspiciile Atlantic Council în 2022 (https://www.youtube.com/watch?v=yvAHJRJ2rcg&t=2342s), întrebat dacă, având în vedere că SUA trebuie „să se ocupe de India-Pacific", Germania – care „trebuie să joace un rol de conducere" militară în Europa, trebuie să „creeze o nouă ordine a păcii" -„este capabilă să joace acest rol", actualul vice-cancelar și ministru al finanțelor la nivel federal, Lars Klingbeil, a spus „Eu așa sper și trebuie să fim pregătiți… trebuie să ne facem temele."

În 2024 – înainte de victoria lui Trump – bugetul de apărare al Germaniei a crescut cu 28 de procente, ducând țara pe locul patru în lume.

O știre apărută acum câteva zile în *Politico (https://www.politico.eu/article/germany-military-wish-list-defense-politics-budget-domestic-industry/)* spunea că Germania alocă 377 de miliarde de euro pentru a deveni „coloana vertebrală a apărării continentului" european, dar parte din bani se vor duce spre producătorii americani și, mai important, „sistemele americane rămân centrale în toate proiectele importante", semnalând nu doar „o și mai mare convergență spre armamentul american", ci și o dependență a arsenalului german de serviciile de mentenanță și de capacitățile de țintire și supraveghere americane.

Politico încheia astfel relatarea: „aproape jumătate din lista de achiziții se bazează pe industria germană… În termeni financiari, firmele germane domină; dar, în termeni politici, cele mai sensibile roluri militare sunt definite de sisteme străine" (adică americane).

Acest aspect, al înarmării, domină agenda UE; așa cum spuneam mai sus, Mario Draghi pune acest aspect pe lista scurtă a priorităților europene și o folosește ca justificare pentru eliminarea ultimelor piedici ale unificării pe piața comună. Și totuși, dependența de SUA continuă și se întărește.

Integrarea transatlantică în domeniul tehnologic

Al doilea domeniu pe care Draghi l-a identificat ca esențial pentru „independența Uniunii Europene" – și, deci, ca justificare ineluctabilă a integrării continentului în direcția unui superstat – este tehnologia. Din acest punct de vedere – ca și din cel militar – Europa nu doar că nu poate concura cu SUA, dar este complet dependentă de ea.

Într-un articol publicat pe propria platformă sub titlul „*Can Europe go without American tech? (https://pederschaefer.substack.com/p/can-europe-go-without-american-tech)*", Peder Shaefer scria:

„Deși există și multe avantaje în reducerea dependenței Europei de tehnologia americană – de la chestiuni de securitate la reducerea competiției pentru firmele europene – realitățile influenței americane în Europa fac ca, dacă încearcă acest lucru, Europa să riște să se împuște singură în picior. Big Tech-ul american – mai ales în ce privește centrele de date și serviciile de cloud – este atât de omniprezent încât i-ar trebui Europei ani mulți și multe sute de miliarde ca să acopere distanța."

Pentru a da o imagine despre cifre, în același articol, Shaefer citează un studiu publicat de European Centre for International Political Economy:

„Diferența de investiții între UE și SUA în sectoarele ICT și cloud este de circa 1,36 trilioane de dolari… Pentru a recupera distanța până în 2030-2040-2050, companiile tehnologice europene a trebui să crească substanțial nivelul de investiții, undeva între circa 157 de miliarde și 1,2 trilioane anual, ceea ce înseamnă între 0,8 și 6,4 procente din PIB-ul total al UE. Ceea ce – ipotetic – înseamnă dedicarea unor resurse foarte semnificative."

TechPolicy este una dintre publicațiile de specialitate care promovează ideea „independenței" Uniunii Europene de tehnologia americană. Revista abundă în titluri care încurajează această desprindere, îndemnând UE să se țină tare pe politicile ei digitale (DSA) (https://www.techpolicy.press/why-europes-resistance-to-big-tech-matters-for-the-future-of-democracy/) ca o „garanție a democrației" în fața „exceselor autoritare" ale Big Tech-ului american – și în ciuda faptului că Silicon Valley și diverși membri ai administrației Trump acuză aceste legislații UE ca fiind „instrumente de cenzură" și „orwelliene".

Dar chiar și *TechPolicy* a început să constate că UE cedează, treptat; găsim, de câteva săptămâni încoace titluri precum: „*UE a stabilit standardul global în ce privește protecția vieții private în materie de IA. Acum dă înapoi (https://www.techpolicy.press/eu-set-the-global-standard-on-privacy-and-ai-now-its-pulling-back/)*" sau „*Scutul european al democrației dă prioritate coordonării cu firmele Tech, nu implementării (https://www.techpolicy.press/eus-democracy-shield-prioritizes-coordination-with-tech-firms-over-enforcement/)*" – cu trimitere la o altă inițiativă a lui von der Leyen, că nu se mai termină, numită „Scutul democratic", și care ar avea ca scop „protejarea proceselor democratice din UE de ingerințe străine, dezinformare și amenințări hibride" (am mai scris despre „scut, scule, cazemată (https://www.measponte.ro/noua-europa-scut-scule-cazemata/)" la începutul acestui an; planul datează din octombrie 2024, înainte de victoria lui Trump).

În concluzie, eforturile UE de a-și spori securitatea – inclusiv cea digitală – depind de tehnologii americane. Cum este, atunci, proiectul elitelor europene de a accelera integrarea, cu eforturi enorme pentru cetățenii statelor membre (și împotriva voinței populare, în foarte mute cazuri), unul care tinde la „independența” Europei?

Revenind la spusele europarlamentarului german von der Schulenburg, cu care am început: da, se pare că elitele europene au un proiect imperial, de a crea Statele Unite ale Europei. Dar acest proiect nu pare să tindă la crearea unui bloc independent de SUA. Ce pare este că elitele europene profită de disensiunile ideologice de suprafață cu guvernul american pentru a-și justifica pe plan intern eforturile de unificare a continentului, care a constituit dezideratul UE de la început, și flutură ideea „independenței” în încercarea de a mobiliza, cumva, susținerea publică.

Von der Schulenburg spunea că SUA nu ar dori un superstat european independent. Poate nu l-ar dori independent, ceea ce nici nu pare că poate deveni; dar să fie adevărat că nu ar dori un superstat? O entitate integrată, cu un singur centru de control și coordonare? Un singur set de legislație unificată, în loc de douăzeci și șapte? O singură birocrație cu care să comunice și să se coordoneze, în loc de douăzeci și șapte de birocrații, fiecare cu preocupările și prioritățile ei? Nu știu.

Dar ideea că ar exista o „fractură transatlantică” mi se pare mai degrabă un mit.

P.S: Recomand excelentul Substack Worldlines (https://themindness.substack.com/p/the-transatlantic-split-myth-how) pentru analize aprofundate pe aceste subiecte.

Articol publicat inițial pe site-ul Mea Sponte (http://www.measponte.ro/).

Donează pentru ActiveNews!

ActiveNews nu a primit niciodată altă publicitate decât cea automată, de tip Google, din care o îndepărtăm pe cea imorală. Aceasta însă nu ne asigură toate costurile.

Ziarele incomode sunt sabotate de Sistem. Presa din România primeste publicitate (adică BANI) doar în măsura în care este parte a Sistemului sau/și a Rețelei Soros. Sau dacă se supune, TACE sau MINTE.

ActiveNews NU vrea să se supună. ActiveNews NU vrea să tacă. ActiveNews NU vrea să mintă. ActiveNews VREA să rămână exclusiv în slujba Adevărului și a cititorilor.

De aceea, are nevoie de cititorii săi pentru a supraviețui așa cum este acum. Dacă și tu crezi în ceea ce credem noi, te rugăm să ne sprijini să luptăm în continuare pentru Adevăr, pentru România!

Donează cu PayPal sau card

Sau direct în conturile Media Root de la Banca Transilvania:
RO02BTRLRONCRT0563030301 (lei) | RO49BTRLEURCRT0563030301 (euro)

Pentru că suntem cenzurați pe **Facebook** (https://www.facebook.com/activenewsro)
ne puteți găsi și pe **Telegram** (https://t.me/activenewsro) și **GoogleNews**
(https://news.google.com/publications/CAAqKAgKIiJDQklTRXdnTWFnOEtEV0ZqZEdsMlpXNWxkM011Y204b0FBUAE?hl=ro&gl=RO&ceid=RO%3Aro)

PENTRU ȘTIRI NECENZURATE ABONEAZĂ-TE ACUM!

Adresa de e-mail ÎNREGISTRARE

Este gratis și poți anula oricând abonarea.

PE ACELAȘI SUBIECT

(opinii/Tucker-Carlson-Chemtrails-sunt-reale-%E2%80%93-Haarp-secetele-uraganele-si-Sabotorii-Climatici-%E2%80%93-Operatiunea-Popeye-11-septembrie-si-ingineria-climatica-Planul-demonic-de-a-distruge-Planeta-%5Btraducere-integrala%5D-201036)

(opinii/Apel-disperat-al-medicilor.-Opriti-extinderea-tehnologiei-ARNm-la-vaccinuri-Risc-de-deteriorare-genetica-201014)

(opinii/Occidentul-se-sinucide-dupa-Manualul-KGB-200970)

(opinii/Guvernul-Bolojan-si-a-anuntat-intentia-de-a-desfiinta-Institutul-Elie-Wiesel-din-cauza-actiunilor-sale-de-distrugere-sistematica-a-valorilor-romanesti-200959)

(opinii/Follow-the-money-%E2%80%93-UE-a-pus-ochii-pe-banii-tai-201037)

(opinii/Theodor-Paleologu-a-murit.-Dumnezeu-sa-l-ierte-201068)

COMENTARII (0)

Autentifică-te sau înregistrează-te (inregistrare) pentru a trimite comentarii.

RECOMANDĂRILE NOASTRE

(opinii/Cum-sa-distrugi-o-tara-in-patru-pasi.-Fostul-agent-KGB-Yuri-Bezmanov-Scoteti-va-bananele-din-urechi-201061)

(opinii/Tucker-Carlson-Chemtrails-sunt-reale-%E2%80%93-Haarp-secetele-uraganele-si-Sabotorii-Climatici-%E2%80%93-Operatiunea-Popeye-11-septembrie-si-ingineria-climatica-Planul-demonic-de-a-distruge-Planeta-%5Btraducere-integrala%5D-201036)

(stiri/Chemtrails-nu-mai-sunt-o-teorie-a-conspiratiei-Expertul-Dane-Wigington-explica-la-Tucker-Carlson-ce-respiram-cu-adevarat-aluminiu-bariu-strontiu-mangan-surfactanti-fibre-polimerice-si-grafen-201026)

(cultura-biserica-ortodoxa/Parintele-Justin-O-sa-vina-vremea-cand-o-sa-te-prigoneasca-chiar-ai-tai.-Trebuie-sa-ne-pregatim-de-orice-noi-cu-noi-trebuie-sa-fim-intr-o-unitate-cat-se-poate-mai-apropiata-sa-putem-rezista-mai-usor.-Sa-nu-ne-dispersam-sa-nu-ne-lepadam-sa-nu-tradam-170546)

Secțiuni: MAREA RESETARE (COVID-ERA-COVID-SI-MAREA-RESETARE-THE-GREAT-RESET) OPINII (OPINII) PRIMA PAGINĂ (.) ȘTIRI (STIRI) UCRAINA (UCRAINA)

Persoane: DONALD TRUMP (PERSOANE/DONALD-TRUMP-3854) URSULA VON DER LEYEN (PERSOANE/URSULA-VON-DER-LEYEN-4630)

Locații: EUROPA (LOCATII/EUROPA-27) SUA (LOCATII/SUA-12)

Subiecte: GLOBALISM (SUBIECTE/GLOBALISM-1248) MAREA RESETARE (SUBIECTE/MAREA-RESETARE-6938) RĂZBOIUL DIN UCRAINA (SUBIECTE/RAZBOIUL-DIN-UCRAINA-10644) STATELE UNITE ALE EUROPEI (SUBIECTE/STATELE-UNITE-ALE-EUROPEI-5228)

Organizații: NATO (ORGANIZATII/NATO-128) UE (ORGANIZATII/UE-8368)

Tip conținut: OPINII (TIP-CONTINUT/OPINII-3)

TOP 5 AUTORI

(autori/Cronicar-623) (autori/Andrei-Nicolae-170) (autori/Levana-Zigmund-675) (autori/Redactia-642) (autori/Stefania-Brandusa-40)

(https://t.me/activenewsro)

ULTIMAORĂ

10:55 (opinii/Vederi-de-la-Bruxelles-III-.-Este-fractura-transatlantica-doar-un-mit-201080)

10:39 (stiri/BBC-i-a-cerut-scuze-lui-Donald-Trump-dar-refuza-sa-plateasca-despagubiri-201079)

09:50 (opinii/Vlad-Cubreacov-KA-GHE-BE-si-KU-GU-MU-Kutarkin-Gudam-Munteanu-sau-aschii-pe-apucate-despre-un-soi-de-continuitate-201069)

09:30 (stiri/Stefan-Avramescu-AUR-candideaza-impotriva-lui-Marcel-Ciolacu-pentru-presedintia-CJ-Buzau-VIDEO-201075)

09:15 (stiri/Comunitatea-romaneasca-din-Ucraina-si-a-luat-ramas-bun-de-la-doi-tineri-soldati-cazuti-pe-front-unul-in-varsta-de-doar-20-de-ani-201074)

09:00 (stiri/Romanii-din-Cernauti-in-bezna-intreruperi-dese-ale-curentului-intr-o-regiune-neafectata-de-bombardamente-Au-grija-unii-sa-nu-ne-para-ca-aici-in-Bucovina-suntem-in-rai-201073)

08:50 (opinii/Toni-Neacsu-o-face-praf-pe-Oana-Gheorghiu-Mergeti-cu-deratizarea-la-Cotroceni-201078)

(stiri/Anca-Alexandrescu-isi-depune-oficial-candidatura-la-Primaria-Capitalei-azi-la-ora-16-00-201077)

08:45

08:30 (stiri/Stegarul-Dac-liber-dupa-sase-luni-de-arest-preventiv-nu-are-voie-la-proteste-si-trebuie-sa-poarte-bratara-de-monitorizare-201076)

08:00 (stiri/Durere-fara-margini-Fetita-de-doi-ani-decedata-in-urma-unei-anestezii-la-o-clinica-stomatologica-din-Sectorul-3-201072)

07:30 (cultura/14-noiembrie-Inceputul-Postului-Craciunului-Sfantul-Apostol-Filip-unul-dintre-cei-12-Apostoli-si-Sfantul-Grigorie-Palama-147459)

00:00 (opinii/LIVE-Conferinta-COVID-19-CONVERGENTA-BIO-DIGITALA-la-Parlamentul-Romaniei-201031)

23:44 (opinii/Theodor-Paleologu-a-murit.-Dumnezeu-sa-l-ierte-201068)

22:45 (opinii/Constantin-Barbu-Omu%E2%80%99-e-Florin-Piersic-junior-18-iulie-1968-%E2%80%93-22-octombrie-2025-201067)

21:56 (stiri/Vineri-28-noiembrie-romanii-sunt-invitati-la-proclamarea-locala-a-canonizarii-Sfantului-Arsenie-Boca-de-la-Prislop-201066)

CELE MAI POPULARE

CELE MAI CITITE | CELE MAI COMENTATE

1. Theodor Paleologu a murit. Dumnezeu să-l ierte! (opinii/Theodor-Paleologu-a-
2. Constantin Barbu: Omu' e Florin Piersic - junior (18 iulie 1968 – 22 octombrie
3. Audi alteram partem: De ce l-a cenzurat Corriere della Sera pe Serghei Lavrov
4. LIVE: Conferința COVID-19, CONVERGENȚA BIO-DIGITALĂ la
5. Cum să distrugi o țară în patru pași. Fostul agent KGB Yuri Bezmanov:
6. Durere fără margini: Fetiță de doi ani decedată în urma unei anestezii la o
7. Nicușor Dan - Una caldă, una rece. Pe lângă congelata cu penalul Vlad
8. Toni Neacșu o face praf pe Oana Gheorghiu: Mergeți cu deratizarea la
9. Tucker Carlson: Chemtrails sunt reale! – Haarp, secetele, uraganele și
10. Stegarul Dac, liber după șase luni de arest preventiv: nu are voie la proteste

OPINII

de Levana Zigmund

Care este rolul lui Donald Trump în construirea Statelor Unite ale Europei?
(opinii/Vederi-de-la-Bruxelles-III-.-Este-fractura-transatlantica-doar-un-mit-201080)

de Vlad Cubreacov

Își mai amintește cineva ce a fost și ce a reprezentat INTERFRONTUL în Basarabia noastră și cine i-au fost ideologii și fruntașii? Da, da, acel Interfront creat de KA-GHE-BE-ul cui îl are.
(opinii/Vlad-Cubreacov-KA-GHE-BE-si-KU-GU-MU-Kutarkin-Gudam-Munteanu-sau-aschii-pe-apucate-despre-un-soi-de-continuitate-201069)

de Av. Adrian Toni Neacșu

Dna vicepremier Oana Gheorghiu are principii înalte. Oare va protesta la Cotroceni pentru "de-penalizarea", în înțelesul dumneai, a Președinției de consilierul onorific Vlad Voiculescu???

(opinii/Toni-Neacsu-o-face-praf-pe-Oana-Gheorghiu-Mergeti-cu-deratizarea-la-Cotroceni-201078)

VIDEO

de Dr. Damian Baciu

Urmare a unei schimbări de ultim moment privind data de 14 noiembrie 2025, vă informez că prima ședință a "Conferinței-Dezbatere "COVID-19, CONVERGENȚA BIO-DIGITALĂ" (III) - interzisă de Academia Română - va avea loc în PARLAMENTUL ROMÂNIEI

(opinii/LIVE-Conferinta-COVID-19-CONVERGENTA-BIO-DIGITALA-la-Parlamentul-Romaniei-201031)

de Cronicar

Un talentat scriitor debordant pe Facebook i-a făcut ferparul regretatului (de către unii) Theodor Paleologu.

(opinii/Theodor-Paleologu-a-murit.-Dumnezeu-sa-l-ierte-201068)

de Prof. Constantin Barbu

Născut în 1954, Barbu a absolvit Facultatea de Filologie a Universității din Craiova și a fost bursier al Guvernului Francez la Grenoble. A fost lăudat de mari nume precum Constantin Noica, Emil Cioran și Marin Sorescu, fiind considerat un gânditor de excepție al culturii române.

(opinii/Constantin-Barbu-Omu%E2%80%99-e-Florin-Piersic-junior-18-iulie-1968-%E2%80%93-22-octombrie-2025-201067)

VIDEO ÎN DIRECT

de Irina Petra

Și dacă vă lauda careva vreodată prea tare și insistent, să știți că așa cum vă laudă, la fel vă poate și dojeni sau judeca mâine. Voi să nu căutați (să nu luați aminte) nici la lauda lui, nici la vorbele de ocară. Și nici să-l judecați, pentru ca mai rau veți cădea".

(opinii/Irina-Petra-Stroe-Dor-si-sete-de-cuvantul-si-amintirea-Batranilor-nostri.-Cand-s-a-unit-Smerenia-cu-Intelepciunea-avem-un-om-complet.-Parintele-Proclu-Nicau-13-noiembrie-1928-28-ianuarie-2017-165000)

ÎN CENTRUL ATENȚIEI

ANTISEMITISM INVENTAT

92 de articole

(in-centrul-atentiei/antisemitism-inventat-7391)

ULTIMELECOMENTARII

funny: ***Pt dl Radu: Nu e chiar asa. Dintii de lapte sunt, partial, legenda urbana. Unii dinti, premol...*** ...

(@ Durere fără margini: Fetiță de doi ani decedată în urma unei anestezii la o clinică stomatologică din Sectorul 3)

(stiri/Durere-fara-margini-Fetita-de-doi-ani-decedata-in-urma-unei-anestezii-la-o-clinica-stomatologica-din-Sectorul-3-201072#comentariu-343421)

Ioan Petrescu 3927: ***Decizia realocarii unui nou spatiu pentru sustinerea conferintei – dezbatere "CO...*** ...

(@ LIVE: Conferința COVID-19, CONVERGENȚA BIO-DIGITALĂ la Parlamentul României)

(opinii/LIVE-Conferinta-COVID-19-CONVERGENTA-BIO-DIGITALA-la-Parlamentul-Romaniei-201031#comentariu-343420)

Mircea Dragan: ***„Curajul, devotamentul și dragostea sa pentru Ucraina vor rămâne pentru totdeauna un ex...*** ...

(@ Comunitatea românească din Ucraina și-a luat rămas bun de la doi tineri soldați căzuți pe front, unul în vârstă de doar 20 de ani)

(stiri/Comunitatea-romaneasca-din-Ucraina-si-a-luat-ramas-bun-de-la-doi-tineri-soldati-cazuti-pe-front-unul-in-varsta-de-doar-20-de-ani-201074#comentariu-343419)

Dinu Dușceac: ***O descriere completa. Nu mai am nimic de adaugat.***

(@ Theodor Paleologu a murit. Dumnezeu să-l ierte!)
(opinii/Theodor-Paleologu-a-murit.-Dumnezeu-sa-l-ierte-201068#comentariu-343418)

Mircea Dragan: ***Puteti vedea aici https://crystaldentalclinic.ro/despre-noi/#echipa medicii acelei cl...*** ...

(@ Durere fără margini: Fetiță de doi ani decedată în urma unei anestezii la o clinică stomatologică din Sectorul 3)
(stiri/Durere-fara-margini-Fetita-de-doi-ani-decedata-in-urma-unei-anestezii-la-o-clinica-stomatologica-din-Sectorul-3-201072#comentariu-343417)

(https://pictamcatedrala.ro/contribuie-si-tu)

© Copyright 2025 ActiveNews.ro. Toate drepturile rezervate.
O creație Direct Design (http://www.directdesign.ro)